

Onze Vogels

61e jaargang no.10, oktober 2000

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

Vogel

copy

Vinken *kweek*

Reeds vele jaren ben ik kweker, en vroeger ook tentoonsteller, van allerhande vogelsoorten. In de beginperiode was ik een fervent kweker van kleurkanaries.

Nadien exotische vogels en ook wel eens wat kruisingen en een koppeltje inlandse.

Omdat ik steeds geïnspireerd was om het moeilijke te proberen, moet ik zeggen dat de kweek van inlandse vogelsoorten steeds mijn aandacht trok.

Door mijn beperkte ruimte destijds was er geen mogelijkheid om inlandse vogels te kweken. Sommige soorten geven de voorkeur aan een wat ruimere omgeving. Nu, jaren later, denken we er anders over en kweken we met hetzelfde succes in kweekkooien. Ondertussen werd er verhuisd naar een ruimere woning met meer hobbymogelijkheden. Onmiddellijk werd een leegstaand gebouw omgetoverd tot een comfortabele kweekruimte. Er werden 15 binnenvluchten van 2.50m X 1.20m X 2.50m hoogte gebouwd. Elke voliëre werd van een traliebodem voorzien om het probleem van ziekteverspreiding via de mest te beperken.

Deze periode was de beginperiode van de eigenlijke inlandse kweek. Het was trouwens ook in deze periode dat er zich vele liefhebbers interesseerden in de kweek van inheemse vogelsoorten waarvan de voeding hoofdzakelijk uit zaden en een aangepast eivoer bestond.

Inlandse vogels kweken zonder levend voedsel was de boodschap. Ook ik ben hierop overgeschakeld en uiteraard heb ik positieve resultaten geboekt en vooral veel geleerd!

Bepaalde inheemse vogelsoorten, zoals barmsijzen, ondervonden hiervan weinig problemen, maar de ondervinding leerde me dat het kweken van andere inheemse soorten op een dergelijke wijze niet steeds even lovend was.

Ook sijzen werden op een dergelijke manier probleemloos grootgebracht.

De voliëre-inrichting.

Destijds werden er speciale nestkastjes ontworpen die ik met dennentak-

ken bekleedde. Met een zelfde soort bekleding, aangevuld met bremtakken, werden ook de voliëres bekleed die soms tijdens de kweekperiode nogmaals werden vervangen. De bedoeling was een natuurgetrouwe omgeving te creëren waarin de vogels zich thuis zouden voelen. Er werden ook verschillende contacten gelegd met andere liefhebbers. Hoe doen de andere kwekers het of hoe lukt het bij hen?

Bepaalde kwekers lieten de kweekvoliëres volledig kaal (geen bekleding) en hadden bevredigende resultaten. Andere liefhebbers kweekten in de buitenvolière met groenbegroeiing, ook met aanvaardbare resultaten. Weer andere behaalden enorme successen in kweekkooien. Duidelijk was dat het niet aan mogelijkheden ontbrak en dat de resultaten niet van een bepaalde inrichting afhankelijk zijn.

Nu vorig jaar kwam ik opnieuw in contact met een kweker van vinken.

Een inheemse vogelsoort die volgens ervaren kwekers nog niet zo eenvoudig te kweken is, zeker niet indien men de jongen door het kweekkoppel laat grootbrengen en geen handoptok wordt toegepast!

Toen ik in de voliëre kwam, kon ik mijn ogen niet geloven. Een houten duivenhok met enkele zitstokken en een houten bodem met enkele open kanariestpotjes erin, verder niets.

Ik kon het eigenlijk moeilijk geloven en toch, minstens 5 vinkenpoppen met één vinkenman.

Deze kweker bezat zo 3 kweekhokken en kweekte vorig jaar ongeveer 80 jongen! En dat zonder er ook maar één met de hand groot te brengen.

Door het grote succes van zijn kweek was ik eerder geneigd om zijn kweekmethode over te nemen.

Tijdens mijn kweek werd de voliërebekleding eveneens sober gehouden. Geen camouflage met dennentakken noch brem, maar kale voliëres.

De nestkastjes waren oude kanariestjes en enkele open nestpotjes (foto 3). Door mijn beperkte ervaring met deze vogelsoort werden er toch nog enkele nestkastjes bekleed met weinig dennentakken opgehangen.

De aanschaf.

Er werden 6 poppen en 2 mannen aangeschaft. Omdat bij bovenvermelde kweker bijna alle vogels uitverkocht waren, was ik verplicht jonge popjes aan te kopen die begin augustus geboren werden. De kweker beloofde me indien er zich tijdens de

Vinken *kweek*

winterperiode geen ongelukjes voordeden, dat er 4 reserve-poppes voor mij bestemd waren.

De kweker was er zich trouwens van bewust dat de kweek met overjarige poppen veel vlotter verliep dan met eenjarige.

Zoals afgesproken werden eind februari de beloofde 4 popjes afgehaald en in een ruime volière bij de andere 8 vinken, geplaatst. Tot ongeveer einde maart verbleven deze 12 vinken in een ruime vlucht.

De kweek.

Einde maart werden de vogels naar hun kweekvolières verplaatst.

Er werd één man met 3 popjes geplaatst. Hier 2-jarige popjes en 1 jong popje met een man en de vogels kregen 3 kweekboxen ter beschikking. Door middel van opvallende luiken werden deze 3 boxen tot één gehele volière omgetoverd.

In een andere volière werden 7 popjes aan één man gekoppeld. Dit was een driftige, overjarige man en leek beter geschikt voor de kweek, daarom deze 7 popjes. Hiervoor werden een vijftal boxen ter beschikking gesteld.

De ervaring heeft ondertussen geleerd dat het beter is overjarige mannen te gebruiken, omdat deze meestal kweekrijper zijn!

Kort nadien gingen de popjes al in de nesten liggen en vlug volgden er eieren. De eerste problemen doken op, het eerste legsel werd gewoon in het nestkommetje gelegd zonder dat de pop een nest gemaakt had. Gelukkig konden de eieren ongeschonden behouden worden en werd er een inlegnest bevestigd. De pop maakte van deze nestverandering geen enkel probleem en begon gewoon te broeden vanaf het vierde ei. Het legsel bestond uit 4 eieren. Voordat de pop echt vast broedde, zat ze wel regelmatig op het nest, waarschijnlijk om het legsel te beschermen, maar duidelijk was dat ze vanaf het vierde ei het nest niet meer verliet!

De andere legsels volgden elkaar op en verwonderlijk was dat 3 van de 4 overjarige popjes de kweek hadden aangevangen en er van de jonge popjes maar twee tot leggen zijn overgegaan.

Alle popjes legden gemiddeld 3 tot 4 eitjes.

Opvallend was dat de poppen werkelijk geen verborgen nestplaatsen prefererden. Boven de deur in een tralienestje, een andere in een goed zichtbaar kanariënestpotje.

Beter of liever noodzakelijk is wel een inlegnestje te bevestigen in elk nest. Niet alle popjes maken trouwens een nest en bij een open tralienestje bestaat de kans dat hierdoor de eieren

op de grond belanden, wat nu ook weer niet de bedoeling is.

Popjes die toch een ruw nestje maken gebruiken hiervoor kokoshaan en zeer weinig gedroogd gras en/of mos. Ook werd sisal voor kanaries gebruikt, maar enkel sisal dat reeds door kanaries is gebruikt, bijv. van een kanariënest met een onbevruucht legsel. Dit gemaakte nest opnieuw uit elkaar halen en als nestmateriaal verstrekken. Hier wel opletten dat dit reeds gebruikte nestmateriaal vrij van luizen is!

Opvallend was ook hoe trouw en afhankelijk deze broedende popjes zich gedroegen. Tijdens het voederen kwamen ze naar de voederbak gevlogen terwijl ik er nog bij stond.

De mannen gedroegen zich eerder schuw!

Nestcontrole bleek geen probleem, maar overdrijf dit toch maar niet. Na ongeveer 13 dagen broeden hoorde ik de eerste piepgeluidjes. Als er eenmaal jongen zijn, verlaten de popjes bijna nooit meer het nest, de eerste dagen althans. Ik heb de man ook zien voederen, zowel de poppen als de jongen. De man is in de volière gebleven met de poppen.

Het gedrag van de man was nogal onvoorspelbaar. In de volière met 7 popjes werd telkens hetzelfde popje sterk toegetakeld door de man, waarschijnlijk omdat ze zich niet wenste te laten bevuchten. Ik heb dit popje uiteindelijk moeten verwijderen. Een ander jong popje stierf in het begin van het broedseizoen aan legnood. Hulp mocht niet meer baten s'Avonds was het popje al dood en de avond voordien had ik nog niets speciaals opgemerkt.

Omdat de man zeer agressief kan worden, plaatsen sommige vinkenkwekers tot acht popjes per man die hij alle probleemloos bevrucht.

De jongen groeien snel en na ongeveer 2 weken zijn ze klaar om het nest te verlaten. Opvallend is ook dat de jongen zeer vlug het nest verlaten. Ze zijn nauwelijks bevederd of springen uit het nest, ze kunnen vliegen

noch klimmen. Op dat moment blijven ze nog minstens 2 tot 3 dagen op de bodem rondwarrelen.

Ringen moet niet te vlug gebeuren. De popjes reinigen het nest, denken dat het ringetje nestvuil is en werpen het uit het nest, uiteraard tezamen met het jong. Ringen op een leeftijd van ongeveer 7 dagen is aan te raden. Opgelet: de jongen groeien zeer snel! Vrij vlug beginnen ze te vliegen en juist dan moeten wij oppassen voor de man!

Vanaf het ogenblik dat de jongen plaatsnemen op de zitstokken (± 16 dagen oud) wordt de man zeer agressief tegenover de jongen! Nu moeten we met regelmaat controleren of de jongen niet gepikt worden. Niet te vergelijken met het plukken van kanaries, neen, agressief de kop openpikken met dikwijls de dood als gevolg. Bij dergelijke constatering onmiddellijk de jongen verwijderen! (Vanzelfsprekend enkel indien ze al zelfstandig zijn.) Zijn de jongen nog afhankelijk, dan verwijderen we de man indien de kweek dit toelaat (andere popjes aan het leggen, enz...). Kunnen we de man onmogelijk verwijderen, dan vangen we de jongen uit en

plaatsen deze in een open traliekooi in de kweekvolière, zodat de man de jongen niet meer kan aanvallen.

De pop zal de jongen verder blijven voederen totdat deze zelfstandig zijn. De jongen in deze traliekooi niet vergeten eten en drinken te geven. Eén feit is zeker: hoe groter de kweekvlucht en hoe meer poppen per man, hoe minder agressief de man zich zal gedragen. Uitzonderingen bevestigen uiteraard de regel en opletendheid is geboden.

De voeding

Zoals reeds vermeld heb ik tal van voedermethoden uitgeprobeerd.

De kweker van de vinken gaf me zijn methode en gaf er toch de voorkeur aan deze min of meer te volgen, omdat deze zijn waarde al bewezen had. Zijn voeding was een combinatie van een graanmengsel voor kanaries aangevuld met wilde zaden (onkruidzaden). Troggerst werd eveneens graag opgenomen.

Tijdens de kweekperiode werd er levend voedsel zoals buffalowormen, meelwormen en diepvriesmiereneieren bij het standaardvoer gevoegd. Bij dit eivoer werd verder nog insectenpaté toegevoegd. Dit wordt gretig opgenomen. Het enige nadeel is dat niet alleen de pop met jongen ervan kan eten, maar ook de overige vinken in de volière.

Levende buffalowormen werden verstrekt op een speciale manier. In een plastic potje, van een bepaalde hoogte, wordt een hoeveelheid wormen gelegd. Hierover wordt een tralie gelegd, zodat de vogels er niet onmiddellijk bij kunnen.

Nu kan er telkens een worm naar boven klimmen. Deze valt over de rand van de pot op de bodem van de volière en de vogels kunnen deze verorberen.

Dus levend voedsel en met een bepaalde regelmaat! Verder vers drinkwater en dagelijks badwater.

Er zijn wonderlijk genoeg weinig darm- of andere ziekteproblemen. Ook de eerste jongen ondervinden weinig gezondheidsproblemen. Groenvoer wordt niet verstrekt, maar wel wekelijks een appel.

Na de eerste ronde heb ik 16 zelfstandige vinken die alle in een gezamenlijke volière verblijven en reeds aan hun jeugdrij zijn begonnen.

Na de eerste ronde heb ik 16 zelfstandige vinken die alle in een gezamenlijke volière verblijven en reeds aan hun jeugdrij zijn begonnen.

Na de eerste ronde heb ik 16 zelfstandige vinken die alle in een gezamenlijke volière verblijven en reeds aan hun jeugdrij zijn begonnen.

Besluit

Meermaals ben ik tot de conclusie gekomen dat we soms veel te ver willen gaan om te slagen bij de vogelkweek. Alles wordt uitgekend tot in de kleinste details en de simpelste dingen worden soms over het hoofd gezien. Het moet gewoon lukken.

Ondertussen heb ik me de bruine en isabelmutatie aangeschaft om deze in mijn stam klassieke vinken te brengen en er uiteraard ook testparingen mee uit te voeren.

Hopelijk heb ik hiermee toch iemand aangezet het te proberen met deze sterke, aangename vogelsoort. Veel geluk.

CATTEAU J.

FOTOBIJSCRIFTEN

- 1 jonge vink - ± 18 dagen
- 2 kweekpaté vinken
- 3 jonge vinken - ± 7 dagen oud
- 4 vinken - 9 dagen oud
- 5 vink pop
- 6 vink man

Over kanaries gesproken

Kleurkanaries

Nog meer vragen

Eerst even een verklaring voor de aanhef boven dit artikelje.

In het meinumner van 'Onze Vogels' 1999 (bladzijde 196) heb ik onder de titel 'de meest gestelde vragen' getracht een aantal vragen te beantwoorden.

Uit vele reacties is gebleken, dat deze benadering van (nog) niet heldere zaken in goede aarde is gevallen.

Uit alle hoeken van het land kwamen reacties en vragen om bepaalde onderwerpen in een volgend artikel te behandelen. Wel was het soms wat moeilijk mij te bereiken, vandaar mijn telefoonnummer onder dit artikel. Ik hoop, dat de redactie van dit blad mij de komende maanden de gelegenheid wil bieden aan dit verzoek gehoor te geven.

Ook deze keer heb ik gekozen voor de vraag/antwoordmethode, dus daar komen ze.

STAMMEENHEIDSPUNTEN

• *Vogels ingezonden in een stam(4 vogels), verschillen soms sterk in hun uiterlijk en vormen derhalve geen eenheid. Toch krijgt een dergelijke stam 6 eenheidspunten.*

Het woord eenheidspunten is eigenlijk niet juist meer, sinds er een vaste regel is voor het toekennen van deze punten. In het kort komt het hierop neer: we gaan uit van de totaalpunten van de 4 vogels afzonderlijk. Zijn deze alle 4 gelijk, (bijv. 4 x 90) dan krijgt de stam 6 eenheidspunten. Is het verschil tussen de hoogste en de laagste score 1 punt (bijv. 89,89,89,90) dan worden 5 punten toegekend. Is het verschil 2 punten (bijv. 90,89,89,88) dan levert dit 4 punten op. Zo gaat dat door tot het verschil meer is dan 6 punten. Dan worden geen punten meer toegekend.

Dit blijft eveneens achterwege, indien het totaal aantal punten van de 4 vogels samen beneden de 348 punten ligt (bijv. 87+87+87+86=347).

Deze in de standaardreizen vastgelegde regels zijn voor alle kanariekeurmeesters bindend. Wellicht kunnen we in plaats van 'eenheidspunten' beter spreken van 'stampunten'.

BRUIN en ISABEL

• *In een artikel over isabellen had ik gelezen, dat het eenmalige gebruik van een bruine partner de flanktekening sterk zou kunnen verbeteren. Uit 3 broedstellen heb ik echter geen enkele isabel gekregen, doch uitsluitend bruine nakomelingen. Hoe komt dat, is dat toeval?*

Nee, dat is beslist geen toeval. Soms is enige kennis van de vererving noodzakelijk om een dergelijke kruising uit te voeren.

Het feit, dat de bruine kanarie de tekening van de isabel kan verbeteren is op zich juist. Maar de bruine is dominant over de isabel (bruin is dus sterker).

De meest voor de hand liggende kruising is: man bruin x pop isabel, we krijgen dan: mannen bruin

SPLIT isabel en poppen bruin NIET split isabel. Hiermee is de vraag dus beantwoord!

Maar we willen juist isabellen, die een aantal goede eigenschappen van de bruine partner bij zich dragen.

De oplossing ligt in het 2e jaar. We paren nu: man bruin SPLIT isabel x pop isabel, we krijgen dan: mannen en poppen in zowel bruin als isabel, waarbij de bruine mannen wederom allemaal split zijn voor isabel.

De formules schijnen niet meer 'in' te zijn, maar toch nog even een sterk vereenvoudigde zonder de symbolen, zodat het voor eenieder leesbaar is. Voor hen die het nog weten:

man: 1. (X) bruin   maal   pop: 3. (X) isabel

2. (X) isabel

4. (Y)

1 t/m 4 noemen we gameten. Komt nu gameet 1 van de man bij nr. 3 van de pop, dan krijgen we dus:

(X) bruin

A. ----- = een bruine man split isabel

(X) isabel

Ook mogelijk is gameet 2 van de man bij de nr. 3 van de pop:

(X) isabel

B. ----- = een isabel man

(X) isabel

De overige mogelijkheden zijn:

gameet 1 van de man bij nr.4 van de pop:

(X) bruin

C. ----- = bruine pop

(Y)

gameet 2 van de man bij nr.4 van de pop:

(X) isabel

D. ----- = isabel pop

(Y)

Welke mangameet samengaat met welke popgameet, is een speling van de natuur. Dus, als we pech hebben, kunnen we ook in het 2e jaar alleen bruine nakomelingen krijgen (kruising A en C)!

Eigenlijk moet ik positief beginnen en zeggen dat we uit genoemde kruising 100% isabellen kunnen krijgen (kruising B en D).

Tot zover het verhaal van de isabellen die (het eerste jaar) niet kwamen! Een ding echter is zeker: deze liefhebber zit ruim in de bruine split isabel mannen!

STELLEN op de TT.

• *Op diverse tentoonstellingen van zowel de NBvV als van zusterorganisaties worden stellen tentoongesteld. Op de districts- en bandsshow heb ik deze evenwel nog nooit gezien.*

Dat is juist. Volgens het vraagprogramma van onze bond worden alleen enkelingen (1 vogel) en stammen (4 vogels) gevraagd. Een vereniging is echter vrij om ook stellen (2 vogels) te vragen op haar onderlinge wedstrijd.

De keurmeesters keuren de vogels van deze stellen als enkelingen, waarna het TT-bestuur de score van beide vogels samenvoegt en een kampioen stellen aanwijst. De keurmeester wijst in principe geen kampioen stellen aan.

Het vragen van stellen op een onderlinge tentoonstelling heeft veelal tot doel om die liefhebbers die nog niet toe zijn aan het inzenden van een stam een zetje in de rug te geven. Voor het inzenden hiervan gelden meestal dezelfde regels als voor de stammen, natuurlijk met uitzondering van het aantal vogels.

Voor organisaties van districttentoonstellingen en ook de bondsshow geldt, dat men zich strikt dient te houden aan het vraagprogramma, zodat hier geen stellen kunnen worden gevraagd.

Overigens denk ik, dat we dit zo moeten houden. Daar waar ik op een show eerst de stammen, dan de stellen en vervolgens nog eens de enkelingen in eenzelfde kleurslag tegenkom (ik denk hierbij aan de TT in Zutphen) verlies ik het overzicht. Een goede vergelijking van de vogels onderling is door de onderlinge afstand op de stelling beslist niet meer mogelijk.

GELE KLEURSTOF

• *Bestaat er kleurstof voor gele kanaries en mag die gebruikt worden?*

Zoals we kleurstof kennen voor roodfactorige kanaries, is er ook kleurstof voor geelfactorige kanaries. Het gebruik hiervan is evenals bij de rode vogels toegestaan. Het wordt echter maar zeer sporadisch gebruikt en kan zowel door het krachtvoer als door het drinkwater worden gemengd.

EEN VROEGE START

• *Jarenlang ben ik rond maart begonnen met het broedseizoen.*

Dit jaar wil ik graag eerder beginnen. Waarmee moet ik rekening houden?

Voor een vroege start gelden een aantal regels die we eigenlijk ook hanteren, als we in maart/april beginnen. De vogels moeten niet te jong zijn. Er wordt altijd gesproken over minimaal 9 maanden. Van je eigen vogels weet je dat, van aangekochte exemplaren vaak niet.

Zonder te roepen hoe het MOET, hieronder hoe het KAN, omdat ik het al vele jaren zo doe:

- de temperatuur komt nooit beneden de 10 graden.
- eind september begin oktober worden de mannen en de poppen gescheiden.
- de vogels, zowel mannen als poppen, hebben na de zomer 12 uur (kunst)licht per dag.
- vanaf half november komt hier wekelijks een half uur bij.
- rond de Kerst zijn dan de meeste vogels broedrijp, ook die welke begin november en/of half december naar de tentoonstelling zijn geweest.
- een handvol mos of hooi in de vluchten en de broedrijpe poppen dienen zichzelf aan door hiermee te gaan slapen. Ze gaan dan ook in de broedkooien.
- meestal beginnen ze al na enkele dagen met de nestbouw, waarna de man erbij geplaatst wordt. Het vervolg kent u.

Tot zover een aantal vragen. Misschien later meer.

*Piet Wassenaar - Bameveld,
tel. 0342.490965.*

Goede kleuronderscheiding belangrijk

Er is veel verschil waarneembaar in kleuruiting bij onze kleurkanaries. Dat is geen nieuws zal menig een zeggen. Terecht, vrijwel iedereen kan dat in de meeste gevallen duidelijk zien.

Het wordt zeker voor leken al wat moeilijker als wij antwoord willen krijgen op de vraag, met welke kleurslag wij in bepaalde gevallen precies te maken hebben.

De juiste kleurslag vaststellen bij exemplaren die tot de zgn. klassieke kleuren behoren, is bij veel liefhebbers gelukkig geen probleem.

Krijgen wij te maken met een vogel die zijn kleuruiting dankt aan de werking van de 1e reductiefactor of waarbij

de kleur is ontstaan uit een combinatie van de 1e plus 2e reductiefactor, dan moet er dikwijls al wat langer nagedacht worden over het antwoord. En naargelang de kleuronderscheiding minder duidelijk wordt, wordt het alsmaar moeilijker.

Er zijn bij onze kleurkanaries veel kleurslagen waarbij de gezamenlijke werking van factoren verantwoordelijk is voor de kleuruiting. En naarmate er meer factoren gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor hetgeen wij aan kleur zien, wordt het minder makkelijk om de juiste kleur vast te stellen met als gevolg, dat de discussie dikwijls snel op gang komt..

Voor de goede orde; wij hebben het hier niet over mutaties, want daarbij wordt het voor de liefhebbers die daarmee dagelijks bezig zijn, dikwijls nog even dubben.

Eigenlijk zouden liefhebbers die zich bezig houden met het verbeteren en perfectioneren van recent erkende, maar zeker ook van niet erkende kleurslagen, zich meer moeten afvragen, welke verhoogde waarde aan ons bestaande arsenaal van kleuren nog kan worden toegevoegd.

Voordat officiële erkenning van nieuwe kleurslagen plaatsvindt, worden natuurlijk alle voor- en nadelen gedurende een langere periode goed onder de loep genomen, maar voor liefhebbers die met zo'n nog niet erkende kleurslag bezig zijn, blijkt erkenning eigenlijk te lang te duren. En toch is het m.i. erg goed dat er door rapportage eerst voldoende gegevens bekend moeten zijn, ook al is dit gedurende meerdere jaren, alvorens er al dan niet tot erkenning wordt overgegaan. Het verleden maakt ons duidelijk, dat kleurslagen die vrijwel niet van andere te onderscheiden zijn en dus weinig of niets aan toegevoegde waarde in de schaal werpen, al dan niet erkend, zich op langere termijn toch niet handhaven.

Zo hebben studiegroepen van de keurmeestersvereniging tijdens hun bijeenkomsten jaren geleden, veel gepraat over duidelijke herkenningstekens van de groene phaeo en daarnaast de bruine phaeo.

Zo op het oog nauwelijks of geen zichtbaar verschil, maar door onderzoek van de donskleur was vrij duidelijk vast te stellen tot welke groep de vogel behoorde: nl. lichtbruine donskleur is een bruine en donkere donskleur die grenst aan zwart, wijst op een groene phaeo.

Gelukkig heeft men besloten dat er alleen maar phaeo's gevraagd zouden worden zonder dat vast ligt tot welke groep die genetisch zouden moeten behoren. Phaeo's, die tot de aagaat- of isabelserie behoren, laten door gezamenlijke werking van de opleefactor en de inofactor geen noemenswaardig pigment meer zien. Ook hier kan de donskleur uitkomst brengen, maar gelukkig heeft de keurmeester daarmee niets van doen. Deze vogels gaan als ino's door het leven.

Het zal duidelijk zijn dat kwekers, willen ze niet voor verrassingen komen te staan, wel rekening moeten hou-

den met de sluimerend aanwezige erfelijke factoren. Wij weten dat bij phaeo's het eumelanine eruit gekweekt is, wat betekent dat er als pigment alleen nog phaeomelanine overblijft. Dit manifesteert zich in een kenmerkende bruine tekening met bruine omzoming in de kleine veren. Als wij ons dit alles goed realiseren, dan is het m.i. wel duidelijk dat wij daarop geen factoren meer moeten loslaten die dat aanwezige phaeomelanine aantasten of zelfs geheel doen verdwijnen. Toch komen zulke totaal foutieve paringen nog voor. Recent toonde mij iemand, zelfs met enige trots, enkele nakomelingen uit de paring phaeo met satinet.

De satinetfactor heeft als het ware een omgekeerde werking als de phaeofactor; met o.a. als gevolg dat de randjes van de veren een witte omzoming hebben en het aanwezige pigment, uiteraard met wat graduele verschillen, als lichtbruin bestempeld mag worden.

Het enige dat beide soorten wel gelijk hebben, is de rode oogkleur. Bij beide soorten is immers één van de twee basispigmenten weggevallen en dan houden wij altijd een roodooog over.

Nakomelingen uit zo'n paring maken geen enkele indruk, leveren totaal geen toegevoegde waarde aan welke kleurslag dan ook en zijn derhalve waardeloos. Had die liefhebber zich wat theorie eigen gemaakt, dan was hij er waarschijnlijk nooit aan begonnen. In zo'n geval moet je toch tactisch proberen het enthousiasme van zo'n liefhebber te temperen zonder hiermee te willen zeggen dat niemand experimentele paringen mag doen. Integendeel, maar doe dat dan liever op een zinvolle manier. Daartoe zijn mogelijkheden genoeg. Denk maar eens aan de vrij recent aan het vraagprogramma toegevoegde topaas en eumo met alle combinatiemogelijkheden.

Het is verstandig je bezig te houden met het instandhouden en verbeteren van het goede wat wij aan kleurslagen hebben en van daaruit blijven streven naar duidelijke herkenbaarheid. En als wij daarmee verstandig willen werken, is het nodig de werking van betreffende factoren te bestuderen. Wijst dat in een foutieve richting, dan zal men daaruit zelden of nooit exemplaren kweken die op een of andere manier een duidelijke verbetering betekenen.

Als wij spreken van nieuwe kleuren dan moet er niet vanuit gegaan worden dat men na het eerste kweekseizoen het volmaakte exemplaar al meteen te zien krijgt. Denk eens aan de eerste jaren dat de opalen in verschillende combinaties te zien waren; bijna geen vogel die toen echt indruk maakte. Toch behoren de onvolkomenheden die zich toen voordeden, zowel in kleur als in vederstructuur, geheel tot het verleden en wij zien, al is het dikwijls niet erg talrijk, erg mooie en duidelijk herkenbare vogels in de opaalserie.

Natuurlijk speelt in zo'n geval ook de keuze van de bijkleur een rol, niet elke lipochroomkleur is even geschikt. Ook is het m.i. niet uitgesloten dat er, evenals met de opalen in het verleden, nu met de eumo- en topaasserie nog goed herkenbare, mooie vogels tevoorschijn kunnen komen in de kleurslagen die op dit moment in die serie nog niet erkend zijn.

Dat is ook zeker het geval met de onyx. Deze factor voegt wat toe aan het aanwezige pigment van de vogel en dat is iets wat wij bij het ontstaan van nieuwe kleuren nog niet eerder zijn tegengekomen. Het was immers steeds een veranderde ligging van het pigment of reductie na reductie en mede daardoor wordt kleuronderscheiding steeds moeilijker. Maar met de onyx komt nu het tegenovergestelde in beeld. Daarin zitten m.i. enorm veel mogelijkheden en hopelijk ook in die zin dat wij niet aan de hand van donskleur hoeven gaan bepalen waarmee wij precies te maken hebben. Want als dat wel moet, wordt het m.i. minder zinvol.

Om wat aan waarde toe te voegen, zal men moeten zoeken naar mogelijkheden daartoe. Doe je dat niet goed, dan bereik je het tegenovergestelde met als gevolg dat de kleuronderscheiding moeillijk of zelfs onmogelijk wordt en daarop zit niemand te wachten.

Is er duidelijk positief verschil zichtbaar tussen reeds bestaande en nieuwe kleurslagen, dan zal dat echte vogeliefhebbers altijd aanspreken en daar moeten wij m.i. naar toe.

Ad van Eck

Grasparkieten

en van alles nog wat!

door Jan Bouwmeester

Deel 9

Steeds weer ben ik op zoek tussen mijn kweekparen naar het koppel, waarvan meerdere jongen beter zijn dan de ouders zelf. Dit beschouw ik nog steeds als een zeldzaamheid. Naar zo'n koppel moet onze aandacht uitgaan! Want deze paren zijn door hun goede combinatie en verervingseigenschappen voor de kweek en de toekomst van onze stam het waardevolst!

Meestal echter zullen wij ons tevreden moeten stellen met jongen die de kwaliteit van hun ouders benaderen en soms evenaren. Dit is niet zo gek als u bedenkt, dat de koppels waar we nu mee kweken, de betere vogels zijn die we vorig jaar na onze selectie hebben overgehouden en omdat kweekresultaten van nature naar een gemiddelde neigen. Als ik dan een keer een koppel aantref waarbij de kwaliteit van de jongen die van de ouders overtreft, dan zal ik met dit ouderpaar zeer zorgvuldig omgaan en deze man en pop ook in de volgende jaren weer aan elkaar koppelen. Een heel goed kweekkoppel moet naar mijn mening dus niet verbroken worden! Zelf bezit ik één zo'n paar en dat gebruik ik nu al voor het vierde jaar. Naar het zich nu laat aanzien heeft zich een vervangend koppel

voor dit toch al wat oudere paar aangediend. Het bestaat uit een zoon en een kleindochter van dit goede kweekpaar. (Goed bloed verloochent zich niet). Ik heb nu twee jongen uit dit koppel en die lijken mij erg goed. Zekerheid of dit ook zo'n goed kweekkoppel zal zijn, heb ik pas als de tweede ronde ook weer zulke goede jongen oplevert. Helemaal zeker ben ik pas als de tentoonstellingen voorbij zijn en het nieuwe kweekseizoen ook weer zulke goede jongen oplevert. Ik besef goed, dat er met dit ouderpaar nog van alles mis kan gaan. De man of de pop kan ziek worden of zelfs doodgaan en dan is het maar te hopen dat zich ondertussen een nieuw extra goed kweekpaar heeft aangediend. Erop rekenen dat alles goed gaat, doe ik niet maar erop hopen wel. Als u het nog niet deed, let dan dit jaar extra goed op of zich tussen uw kweekparen ook koppels bevinden waarvan de jongen beter zijn dan de ouders. Zo ja, gebruik die ouders dan ook volgend jaar weer.

Goede kweekjaren en slechte kweekjaren.

Goede kweekseizoenen en slechte kweekseizoenen.

Er zit verschil tussen.

Ik heb mijn administratie erop nagekeken. De meeste en vaak ook de beste jongen zijn in maart/april geboren. Dit houdt in dat de maanden maart en april bij mij tot het goede kweekseizoen behoren. De slechtste kweekresultaten had ik altijd in december/januari dus voor mij behoren december en januari tot het slechtste kweekseizoen. Spreken van een goed of slecht kweekjaar is dus voor een groot deel afhankelijk van het seizoen waarin ik start met de kweek. Ga ik dus begin december kweken met het belangrijkste deel van mijn kweekparen, dan kan ik erop rekenen dat de resultaten voor mij heel mager zullen zijn. Wil ik daarna toch nog wat jongen kweken, dan lukt dat wel in maart/april, maar dat zal dan altijd

met mijn reservekoppels zijn en dan kan ik ook op mindere kwaliteit rekenen. Als ik dus volgens deze normen te werk ben gegaan, dan heb ik al mijn kruit in het slechte seizoen verschoten en zullen mijn tentoonstellingsresultaten voornamelijk afhangen van die enkele jongen die ik in de winter gekweekt heb en van mijn overjarige vogels. Daarom is het in mijn geval het beste om geduldig te zijn, om te wachten en mijn beste vogels pas begin maart bij elkaar te zetten. Een ander aspect dat bepaalt of we met goede of slechte kweekresultaten te maken zullen krijgen, is de accommodatie. Iemand die zijn kweekruimte in een varkensschuur of een stal geplaatst heeft, kan zijn vogels misschien een gunstiger klimaat verschaffen dan iemand die buiten in een schuurtje kweekt. Ik denk dan ook dat het klimaat van grote invloed is op onze kweekresultaten. In bepaalde accommodaties zal het klimaat gewoon beter zijn dan in andere accommodaties en dat zou wel eens de reden kunnen zijn dat sommige kwekers wel goede kweekresultaten in de winter hebben. Een ander zeer belangrijk aspect is het feit dat de vogels voldoende rust moeten hebben genomen om goed te kunnen kweken. Ik bedoel hiermee dat de oudere vogels zes maanden of liever langer niet meer aan de kweek hebben deelgenomen. De eerstejaars kweekvogels moeten ook goed uitgegroeid en volwassen zijn. Het liefst heb ik dat de mannen ouder zijn dan de poppen, want de mannen hebben meer tijd nodig om rijp en volwassen te worden. Het is voor de mannen niet alleen een kwestie van kunnen paren, maar ook weten hoe de pop behandeld wil worden en hoe er omgegaan moet worden met de jongen. Door deze kennis toe te passen moet het mogelijk zijn om tot een goed kweekjaar te komen.

AGAPORNIDEN EENS VAN NADERBIJ BEKEKEN

De agapornis swinderniana

Van deze vogel is heel weinig bekend. Dit komt zeker omdat hij nooit uitgevoerd werd naar onze streken. Een van de redenen daarvoor is waarschijnlijk de voeding want deze vogels voeden zich hoofdzakelijk met zaden en vijgen die men enkel in hun leefgebied aantreft. Ze leven bovendien in de bijna ontoegankelijke wouden van Midden-Afrika. Ter informatie geef ik hierbij de beschrijving van deze vogels aan de hand van H.W.J. van der Linden, een van Nederlands bekendste ornithologen.

De swindemiana, de kleinste tegenwoordiger van het geslacht agapornis, werd in 1820 ontdekt en door Kuhl genoemd naar prof. Th van Swinderen. De ondersoort agapornis swinderniana zenkeri, die in 1895 werd ontdekt, kreeg de naam van zijn ontdekker G. Zenker. De andere ondersoort agapornis swinderniana emini kreeg in 1908 de voor naam van de Duitse ontdekkingsreiziger Emin Pascha.

Soortbeschrijving:

agapornis swindemiana swinderniana

Formaat: 13 cm

Man en pop: voorhoofd, bovenschedel en achterkop grasgroen. Wangen en bief meer geelachtig groen. Algemene lichaamskleur groen; iets donker en bleker op borst, buik en anaalstreek. In de nek bevindt zich een karakteristieke korte, zwarte band welke overgaat in een gele kraag om de gehele hals. Het vleugeldek, de mantel en de ondervleugeldekveren zijn groen. Grote vleugelpennen zwart, stuit en bovenstaartdekveren paarsblauw; onderstaartdekveren geelachtig groen. De grote staartpennen, die bijna geheel door de boven- en onderstaartdekveren worden bedekt, tonen gerekend vanaf de basis een rode en zwarte dwarstekening gevolgd

door groene uiteinden. De ogen zijn bruin, met heldergele iris. Snavel antracietkleurig, poten groenachtig donkergrijs evenals de nagels.

Jongen: de zwarte nekkring ontbreekt. Snavel lichtgrijs met op de bovensnavel een zwarte vlek.

Eieren: vermoedelijk wit; aantal onbekend.

Woongebied: Liberia

Soortbeschrijving:

agapornis swinderniana zenkeri

Man en pop: de kraag om de hals is roodbruin en strekt zich uit tot op de bovenborst; vandaar geleidelijk overgaand in bleekgroene kleur van de onderborst. Voor het overige als de nominaatvorm.

Woongebied: Kameroen, Oost-Gabon en het westelijke deel van de Republiek Midden-Afrika en Zaïre.

Soortbeschrijving:

agapornis swinderniana emini

Man en pop: de roodbruine kraag om de hals is veel minder uitgebreid en loopt niet door tot op de bovenborst. De snavel is veel sterker gebogen. Voor het overige gelijk aan de agapornis swinderniana zenkeri.

Woongebied: Het oostelijke deel van Zaïre tot diep in West-Uganda.

G & O KUNSTSTOFKOOIEN EN ALUMINIUM VOLIERES

voor IEDERE VOGEL een passende KOOI-VOLIÈRE

Wij bouwen uw volièrre naar wens

Volièrre uit elementen, systeembouw
Onderdelen voor zelfbouw.
Alu profielen, verbindingsstukken, popnagels en gaas in vele maten.
Voederplateau met RVS patent bakken, voorkomt het uitgoolen van de bakken.

Essenweg 11 B DE LUTTE
Bezoek onze showroom vrijblijvend.
Geopend: Maandag t/m vrijdag van 9 t/m 17 uur. Zaterdag op afspraak.

Professionele
Luchtreiniger
Benodigheden
Voederautomaten
Voorfronten
RVS voeder- en
badschalen
Ziekenkooien
NIEUW:
Broedmachine en
handopfokkooien

Kooien: volledig uit kunststof
In diverse maten en wensen leverbaar
NIEUW: kooi voor Neophema's, met
verticaal nestblok en controle venster

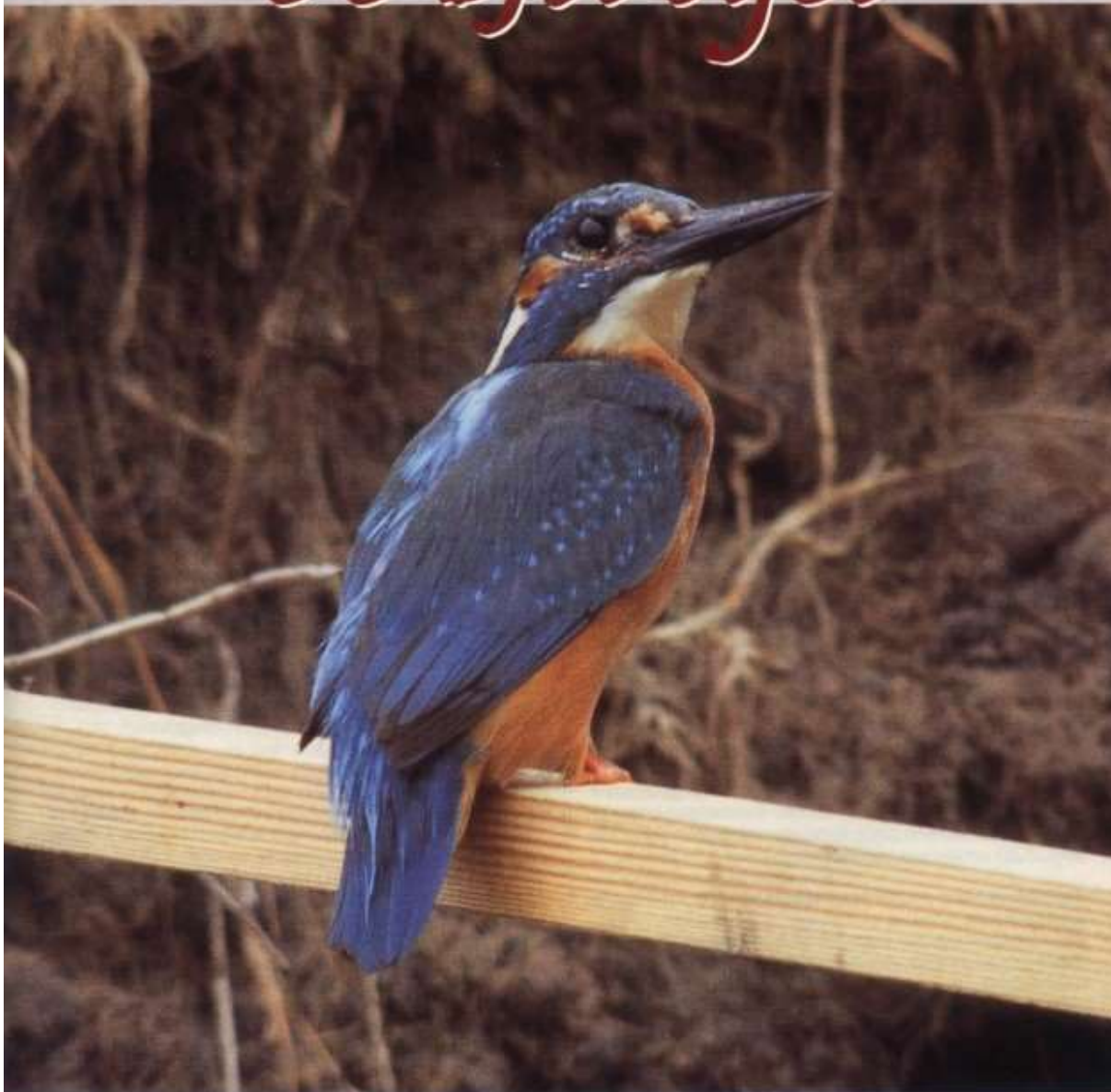

DIERENSPECIAALZAKEN OPGELET
Speciale kooien voor verkoopafdeling

Tel. (0541) 55 22 48 Fax. (0541) 55 26 52 Mobiel. 065.128.35.19 Internet. WWW.G-O.NL

De Ijsvogel

Ijsvogels houden niet van ijs. Als alles dichtgevroren is, houden ze zich vaak bij een wak op om daar tenminste nog iets aan vis te kunnen bemachtigen.

In strenge winters sterven ze bij bosjes. Helaas!

Echt een juweel is deze vogel: helderblauw van boven en kastanjebruin van onderen. Vaak zien we ze al roepend over het water van een beek vliegen. Ze vissen echter vanaf een uitkijkpost. Plotseling duiken ze als

een speer in het water en komen er weer uit met een visje of een andere kleine waterbewoner.

Het nest wordt uitgegraven in een sterke wand. Het is vaak een meter diep uitgegraven en in de nestkamer stinkt het vaak behoorlijk door al de verteerde vis.

De prooi wordt, de kop eerst, heel ingeslikt. Dat glijdt uiteraard beter.

Er zijn twee of drie broedsels met wel zeven jongen, hetgeen de vele verliezen vaak compenseert.

De ijsvogel op het takje is zwaar in de rui. Ik fotografeerde hem eind september en hij had toen nog jongen. De andere op het balkje is niet in de rui. De foto was een toevalstreffer. Aan het balkje zat een flitsers, die ik gebruikte om oeverzwaluwen te fotograferen. De ijsvogel maakte gebruik van de situatie en ik ook.

Tekst en foto: Peter Otten

De zwarte sijs

.....Een Zuid-Amerikaanse schoonheid!

Tekst en foto's: Cyril Laubscher. Vertaling: Peter Otten

(alle rechten voorbehouden)

Een van de meest in het oog springende sijen van Zuid-Amerika is de zwarte sijs (*carduelis artrata*). Bij de man contrasteren de felgele onderstaartveren en buik met het glanzend zwarte verenkleed. De poppen zijn bruiner en doffer zwart en het geel is niet zo fel.

De beste manier om de kleur van een zwarte sijs in volle pracht te zien is als hij in actie is. De twee foto's van een man tonen het verenkleed bij rust en in de vlucht. Van achter gezien lijkt het geel in de staart op twee vensters aan weerszijden van de middelste zwarte staartveren. Ik maak graag foto's van deze soort, vooral als ik actiefoto's kan maken. Hij is afkomstig van de hoge Andes, tussen 2000 en 4500 meter en daar strekt het gebied van deze kleine sijs (13 cm.) zich uit van zuidelijk Peru, noordelijk Chili, westelijk Argentinië, tot westelijk Bolivia. Hij komt voornamelijk voor op grotere hoogten, waar de droge, koude en ijle atmosfeer de vogels niet in het minste deert. Ze bewonen de *puna* graslanden, waar men ze kan zien in koppels of in kleine groepen, foeragerend op zaden en insecten. Af en

toe ziet men ze ook waar mensen wonen. (noot van de vert.: *puna* is uitgeoogd boomloos tafelland of keteldal, waar het hard waait, in de Hoge Andes).

De zwarte sijs werd in Groot-Brittannië voor het eerst gefokt in 1932. Of er daarna nog meer mee gefokt is, is moeilijk te zeggen, aangezien er geen broedresultaten vermeld staan in het Foreign Bird Federation breeding register, tussen 1990 en 1996. (fokregister van de club van exotiekwekers). Maar in Europese collecties wordt er wel mee gekweekt. Ik heb gesloten-geringde vogels op tentoonstellingen gezien in Nederland, België en Frankrijk, waar kwekers slechts geringde, dus eigen kweek vogels kunnen insturen.

Vogelkwekers die graag zwarte sijen willen houden doen er goed aan het advies op te volgen van de Nederlandse fokker John Verhiel, die deze vogels al twaalf jaar kweekt met vier tot tien broedparen. Hij verklaart dat ze slecht tegen het vochtige Europese klimaat in de winter kunnen en adviseert de voliërvloer altijd goed droog te houden. Verhiel houdt ze het gehele jaar door in paren, in buitenvoliëres van 125x70x180 (l-b-h). In de winter dekt hij de voliëres af tegen slagregens. Kou is geen probleem en wisselende temperaturen hebben blijkbaar geen schadelijk effect op de sijen.

Een broedbakje voor kanaries, geplaatst op 25 cm onder het dak, wordt door de zwarte sijen gebruikt om er een nest in te bouwen. Men kan het verstoppertje in een levende conifeer of ophangen in een bos dennentakken,

coniferengroen of ander gebladerte. Als nestmateriaal zijn cocos, sisal en dergelijke geschikt. Stukjes katoenpluis worden gebruikt om het nest af te werken. Het modale legsel bevat 3-5 rozewitte eieren, die 13 tot 14 dagen bebroed worden. De jongen blijven 18 tot 22 dagen in het nest, afhankelijk van het weer.

Verhiel voert een speciaal sijenmengsel dat niet meer dan 7% nigerzaad bevat en dat verder ook wild graszaad bevat. Dit wordt aangevuld met eivoer, dat de vogels het hele jaar krijgen. Vetzucht kan bij broedparen een probleem zijn en daarom is het raadzaam de vet- en oliehoudende zaden in het dieet te beperken. Mierenpoppen worden graag gegeten en Verhiel mengt ze door het eivoer, de eerste vijf dagen na het uitkomen van de jongen.

Sommige Belgische kwekers knippen kleine meelwormen in stukken en anderen voeren pinkies aan de sijen als ze jongen hebben. Sommigen voeren ook appel, maar niet veel groenvoer. John Verhiel voert wel gesnipperde paardenbloembladeren en dit wordt met een stukje witlof afgewisseld om de andere dag. Het is nuttig als men de voerbakjes wat hoger zet, aangezien deze sijen niet veel tijd op de grond doorbrengen.

De melodieuze zang van deze prachtige zwarte sijs is een extra waarde.

NOOT VAN DE REDACTIE

Iedere liefhebber die informatie wenst over deze sijs, kan John Verhiel bellen. Zijn telefoonnummer is 045 5428114.

▲ Zwarte sifs - man ►

Standaardeisen

catharinaparkieten

Inleiding.

De eerste standaardeisen voor de catharinaparkiet zijn gepubliceerd in 1995. Het bestuur van de keurmeestersvereniging tropen en parkieten is van mening dat deze standaard nu reeds aan wijziging toe is. Hiervoor zijn de volgende redenen te noemen:

- Het opnemen van twee kleuren groen, namelijk de wildkleur en lichtgroen, in zowel de standaard als in het vraagprogramma van de NBvV heeft voor wat verwarring gezorgd. Vogels die op de ene tentoonstelling in de klasse wildkleur zaten, kwam je op een andere show tegen als lichtgroen. De keurmeesters gebruikten in het algemeen de benaming lichtgroen. Om duidelijkheid te scheppen moet er dus een keuze worden gemaakt. In de herziene standaard wordt gekozen voor de kleur lichtgroen. Dit overeenkomstig de benaming bij andere soorten kromsnavels.

- In de standaard van 1995 staan kleuren beschreven waarvan het bestaan tot heden nog niet zeker is, nl. de hemelsblauwe en de combinaties daarvan met donkerfactor en met lutino. Zolang de echte albino niet is gekweekt, is het bewijs nog niet geleverd dat de vogels die uiterlijk blauw lijken, genetisch gezien ook echt hemelsblauw zijn. Het is in de praktijk mogelijk gebleken door vergaande selectie in een zeeegroene lijn toch vrijwel hemelsblauwe of kobaltblauwe catharina's te kweken.

- Na het schrijven van de eerste standaard hebben zich nieuwe ontwikkelingen voorgedaan. Op de COM-show van 1998 in Zutphen was een nieuwe mutant te zien die gekeurd is als lichtgroen cinnamon. Verder zijn er de laatste

tijd meerdere bontvormen voorgekomen, is er een lutino met lichtbruine vleugeltekening gezien en lijkt ook de violefactor zijn intrede gedaan te hebben.

Kortom alle redenen om een aanpassing van de standaardeisen van de catharinaparkieten door te voeren en de nieuwste mutanten nader te bestuderen. Hierna volgt een kort overzicht van de aanpassingen die ook in het technisch bulletin van de KMV tropen en parkieten zullen worden opgenomen dat bij alle keurmeesters aan het begin van het keurseizoen in de bus is gevallen. Deze aanpassingen moeten nog officieel worden opgenomen in de nog uit te brengen herziene standaard. Dit artikel is bedoeld om u nu reeds hiervan op de hoogte te brengen.

Wijzigingsvoorstellen:

Algemeen

1. Verschil man en pop

Mannen en poppen zijn in het algemeen goed van elkaar te onderscheiden. Het duidelijkst is dit te zien aan de bovenstaartveren. Bij de man is de punt daarvan over een lengte van ongeveer 1,5 cm diepzwart, terwijl bij de pop slechts het uiterste puntje zwart is. Verder heeft de man soms een wat grovere schouderplek en velugeltekening. Bij sommige poppen is de afstand tussen de rijen met zwarte vleugeltekening wat minder. Omdat eigenlijk alleen de staarttekening een geslachtskenmerk is, wordt in de kleurstandaard geen aparte beschrijving gegeven van man en pop. De verschillen zijn te gering.

2. Splitsing kleur en tekening

Om aan te geven wat op het keurbriefje beoordeeld wordt bij kleur en wat bij tekening, zijn deze beide rubrieken nu apart beschreven. In het hierna gegeven voorbeeld van de lichtgroene kunt u zien hoe deze indeling gaat worden.

LICHTGROEN

KLEUR

Kop	Helder groen. Voorhoofd en schedel helder diepgroen. De kleur van de wangen en de keel is een nuance lichter. Dit gaat over in de kleur van de borst.
Lichaam	Mantel, bovenzijde dek (rug) en stuit helder groen. De flanken zijn groen met een iets mosterdkeurige waas. Vanaf onderkant snavel, borst en buik helder groen.
Vleugels	Helder groen. De randen van de slagpennen zijn helder diepgroen van kleur. De duimveertjes zijn lichtgroen.
Staat	De staartpennen en de onderstaartdekveren zijn helder groen, dezelfde nuance als het vleugeldek. De bovenstaartdekveren hebben dezelfde groene kleur met mosterdkeurige waas als de flanken.
Snavel	Hoomkleurig, iets grijs overgoten met aan het uiteinde een donkergrijze punt.
Ogen	Donkerbruin.
Poten	Vleeskleurig, de nagels eenkleurig. Donkergrijze nagels genieten de voorkeur.

TEKENING

Kop/Lichaam Vanaf de achterschedel, overgaand in nek, rug en stuit bevindt zich een fijne, regelmatige, zwarte tekening (omzoming). Ook de flanktekening die al vlak onder en achter de wangen begint, is zwart en moet duidelijk aanwezig zijn zonder onderbreking. Deze zwarte omzoming loopt door tot op de dijen. Deze tekening gaat achter de poten en op het achterlijf over in zwarte stippen die een regelmatig verloop moeten hebben.

Vleugels Aan de vleugelbocht bevindt zich een zwarte vlek. Deze is egaal zwart en mag geen onderbrekingen vertonen. Ongeveer 1 cm onder deze zwarte vlek bevindt zich de eerste ondulatietekening en ongeveer 1 cm daaronder bevindt zich de tweede ondulatietekening. Ongeveer 2 cm daar weer onder bevindt zich de derde ondulatietekening. Deze ondulatietekeningen, die regelmatig aanwezig moeten zijn, mogen niet onderbroken zijn.

Staart De heldergroene staartpennen en onderstaartdekveren hebben langs de schacht een zwarte tekening. De twee middelste, iets verlengde staartpennen zijn bij de man nagenoeg geheel zwart. Bij de pop is slechts het uiteinde zwart. Op de bovenstaartdekveren loopt de stiptekening vanuit de flanken door. Deze hebben aan de punt van elke veer een zwarte tekening.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

De lichtgroene is een heldergroene vogel die zo egaal mogelijk van kleur dient te zijn. De groene kleur moet zonder enige aanslag van een gelige of bruine waas zijn. Ook een blauwe waas is fout en deze dient bestraft te worden, al naar gelang de ernst van de fout. Deze blauwe waas komt vaak voor bij vogels die split zijn voor zeegroen.

De tekening is zwart en moet regelmatig zijn. Alle tekeningspatronen (behalve de schoudervlek) worden gevormd door een lichtere of zwaardere zwarte omzoming van de bevedering. De vorm waarin de tekening zich toont, is afhankelijk van de plaats op de vogel en de vorm van de veertjes die zich daar bevinden. Korte afgeronde veertjes die vrij breed zijn, hebben alleen een zwart randje dat zorgt voor de omzoming in bijvoorbeeld kop en nek. De stippen in de flanken zijn de zwartgekleurde uiteinden van vrij puntige, smallere veertjes. De grootte van de stippen is variabel, maar dient een regelmatig verloop te hebben.

Het voorgaande houdt in dat een catharinaparkiet die geen strakke volle bevedering heeft, ook geen regelmatige complete tekening kan hebben. Anders gezegd zonder prima conditie kan een catharinaparkiet voor tekening geen maximale waardering krijgen. Ook de kleur is pas optimaal bij een vogel in goede tot zeer goede conditie. Veel voorkomende fouten:

Kleur:

- het tonen van een blauwe waas, vooral op voorhoofd en schedel.
- vlekkelig op de borst, vaak als gevolg van niet complete bevedering.

Tekening:

- onscherpe of onregelmatige vleugel- en flanktekening.
- een uitvloeiende schoudervlek.
- zwakke onderstaart- of rugtekening.

U ziet dat er gekozen is voor een zo egaal mogelijk gekleurde vogel, rekening houdend met het feit dat de bovenzijde van de vogel (schedel, rug en vleugels) van een andere nuance groen zijn als de onderzijde (borst en buik). De reden hiervoor is dat catharina's die split zijn voor bij-

voorbeeld zeegroen vaak een blauwe waas tonen, vooral op het voorhoofd en de schedel. Ook de nagelkleur kan beïnvloed worden door splitfactoren.

Zeegroen en blauw

Zoals in de inleiding al gezegd is, kunnen door selectie vrijwel hemelsblauwe of kobaltblauwe vogels verkregen worden uit zeegroenen. Er zijn ook al catharina's gekeurd als hemelsblauw of kobalt. Dit is mede veroorzaakt door de gegeven beschrijving in de standaard van 1995 en door de aparte groep in het vraagprogramma. Op de technische dag van 9 september in Soest van de parkietenkeurmeesters is over dit punt gesproken. We hadden eerst het idee om de hemelsblauwe, de kobalt, de mauve en de albino op te nemen in de standaard onder de kop "Nog te verwachten mutaties". Men vond het echter beter om de beschrijvingen in de standaard en het vraagprogramma te handhaven. Het zou een stap terug zijn om ze te schrappen, het zou wellicht verwarrend werken en we mogen toch verwachten dat vroeg of laat de echte hemelsblauwe mutatie zal ontstaan of zelfs al ontstaan is.

In de standaard zal bij de zeegroene de nadruk gelegd worden op de juiste zeegroene kleur, dat wil zeggen blauw met een geel waas, vergelijkbaar met een blauwe geelmaskergrasparkiet. Blauwe vogels, dus de echte hemelsblauwe of de geselecteerde blauwe vorm (uit zeegroen), dienen dus helder blauw te zijn zonder de gele ondergrond. In beide gevallen zal de meest egale vogel de voorkeur genieten. In die gevallen waarin hemelsblauwe, kobaltblauwe of mauve catharina's op de keuring worden aangeboden zal de keurmeester moeten bepalen of de vogel werkelijk als blauw moet worden beoordeeld of als zeegroen.

Tenslotte

In de volgende uitgave van de standaard catharinaparkieten willen we de meest recente informatie verwerken. Graag willen we weten of er nog andere mutaties zijn ontstaan waarvan wij het bestaan niet kennen. U kunt ons daarbij helpen door uw reactie liefst via de redactie van Onze Vogels te sturen aan de werkgroep die zich bezighoudt met dit onderwerp, bestaande uit Alex de Graaf, Jan de Nijs en Piet Onderdelinden.

In een volgend artikel zullen we een meer algemene beschrijving van de catharinaparkiet geven en een stukje wijden aan de vererving van de verschillende kleurslagen.

P. Onderdelinden.